

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor poslanca dr. Ferjančiča

na volilnem shodu 8. septembra v Cérknici.

Častiti volilci!

Postavil sem si za načelo po vsakem zasedanju državnega zbora vsaj jedenkrat pred moje volilce stopiti ter jim račun polagati o svojem delovanju. — To načelo, po katerem se čedalje bolj slovenski poslanci ravnaajo, se mi zdi prekoristno za poslanca samega, pa tudi za volilce. Če poslanec svoje volilce obiskuje tudi mej volilno dobo, — se mu ne more očitati, da on svoje volilce le takrat pozna, ko želi njih glasove, želi voljen biti — volilci pa čedalje bolj spoznavajo svojega poslanca in vedó, pri čem so z njim.

Na volilnih shodih mu izražajo svoje zaupanje ali nezaupanje, kar je zaslužil, — tu izražajo mu svoje želje, ki naj bodo poslancu vodilo pri njegovem delovanju.

Razne razmere so nanesele da še le danes tako dolgo po sklenjenem zasedanju državnega zbora in ko nas le nekoliko tednov loči od novega zasedanja, stopim pred Vas. S tem pa je nastala zame težava, Vam o državnozbornem delovanju novih rečij pripovedovati, ker že dva kolegi pred menoj sta naše delovanje pred svojimi volilci razpravljala, in ker je bilo delovanje slovenskih poslancev vzajemno in skupno sta že po omenjenih tovarših oziroma iz poročil o njih volilnih shodih zvedeli najvažnejše reči o našem delovanju. Vkljub temu utegne Vas vender moje poročilo nekoliko zanimati.

Na Dunaj sem prišel brez poznanja parlamentarnih navad in poslov, — seboj nisem prinesel drugega kakor dobro voljo, zastopati slovenske interese v obče in one svojega volilnega okraja posebej in to po svojih najboljših močeh.

Šel sem v Hohenwartov klub, v katerem sem našel tudi vse druge slovenske poslance in pridno sem zahajal v slovenski — rekel bi — predklub in reči morem, da mi saj tega predkluba nikdar ni bilo ne zadosti ne preveč.

Precej iz začetka voljen sem bil v dva odseka in sicer v legitimacijski odsek na mesto dr. Poklukarja, kateri je že bil v premnogih drugih in važnih odsekih, in v hranilnični odsek; v prvem

naložilo se mi je poročevanje o dveh dalmatinskih volitvah; zjedno in sicer najvažnejšo sem imel mnogo in težavnega posla in le celodnevne seje skoro v celi budgetni debati, ki je trajala ves čas po veliki noči in poslancem ni dala odpuška, so zaprečile, da odsek ni našel časa, da bi bilo meni mogoče o tej volitvi poročati, in se te skrbi znebiti. — V hranilničnem odseku deluje sedaj pododsek, v katerem sedi od slovenskih poslancev Vošnjak.

Na volilnih shodih pred svojo volitvijo razpravljaj sem marsikatero stvar, katerih bi se moral državni zbor poprijeti, da zboljša ali vsaj omogoči obstanek tako kmetu, kakor meščanu, trgovcu in delavcu.

V tem oziru sem našel, da državni zbor v odseku pretresuje postavo, kako bi bile uravnati razdelitve po smrti na kmetijah, da se ohrani kmetški stan, in da ne bode tisti največji revež, kateri kmetijo prevzame z zavezilom bratom in sestram deleže izplačati v velikih denarnih zneskih, čeravno največkrat denarja še za najsilnejše potrebe nema, — česar nasledek je zadolževanje in naposled pogin kmetovalca. V zboru samem se je posvetovala in dognala postava o zavarovanju delavcev (fabriških) za slučaj bolezni. —

Veliko bode ta postava olajšala bedo v delavskem stanu, in delavca ne bode tako silno, kakor dozdaj trla skrb, kaj bode z njim in njegovo družino, če ga bolezen na posteljo vrže. —

Sklenila se je tudi postava, ki določa olajšave za dolžnike pri eksekucijah in posebno ustanovlja, da mora dolžniku sedaj toliko ostati, da se za silo preživi in da mu je mogoče se po kakem zaslužku ozreti. —

Velik del zasedanja, katerega sem se jaz v kratki dobi svojega poslanstva udeležil, zavzelo je posvetovanje o nagodbi z ogersko državno polovico. O tem sta svojim volilcem govorila dr. Poklukar in prof. Šuklje in so bila o tem v časopisih poročila čitati. —

Ne morem se spuščati v razpravljanje tega predmeta in celo ne o oni tako razburjeni debati, ali naj bode na papirnem denarju zaznamovana vrednost le v nemškem in madžarskem ali tudi v drugih avstrijskih jezikih; — tega ne morem storiti, da

ne bodem več kakor primerno zahteval Vaše pozornosti.

Največjega pomena v obče in za nas Slovence posebej je bila budgetna debata, katera je trajala celih 5 tednov.

Previdili smo, da po svojem številu ne zmoremo nič, da nismo več v tistem prijetnem položaju, kakor so bili naši kolegi v sesiji od 1879 do 1885, ko se je odločalo za vlado ali proti njej s petimi ali malo več, pa tudi sem ter tja z manj glasovi.

Pri tem spoznanji smo morali gledati, da si dobimo v zbornici moralni upliv z možatim ustopom za svoja načela in svoje potrebe.

Se vé da so naše potrebe vsakemu znane, — ki se količjak peča s političnimi stvarmi. Znano je, da se potegujemo v šoli za pouk v materinem jeziku, kateri se pa slovenskim otrokom krati v mnogih krajih po slovenskih deželah. — Znano je, da težimo dobiti za zdaj vsaj spodnje gimnazije slovenske tudi izven Kranjske, kjer je slovenskih učencev v dovoljnem številu in posebno državnemu zboru je to znano, kateri je nekaj let sem to potrebo izrekel vsako leto v obliki resolucij. Znano je, da zahtevamo izvršenje ravnopravnosti v uradih vsake vrste in da to ne poudarjamo le s stališča občne pravičnosti in temeljnih zakonov, ampak tudi z državnega stališča samega, — da se namreč ubranimo ponemčenju, od severne strani in polasčenju od jugo-zapadne strani, da postavimo jez nemški iredenti na severu svojih slovenskih pokrajin in laški na jugu.

Slednjič tudi naše težnje v gospodarskih stvareh neso neznane, — ni neznano, da terjamo železnice, posebno dolenjsko, — da terjamo kredita za svoje posojilnice, da se rešimo tujega, nam sovražnega kapitala itd. Vse te in še marsikatero druge težnje slovenske so vsakemu znane.

Te slovenske potrebe in težnje so slovenski poslanci lansko leto poudarjali v spomenici, katera se je vsprejela od Hohenwartovega kluba, izročila Hohenwartu, da jo predloži odseku sestavljenemu iz odposlancev vseh klubov, — tako imenovanemu eksekutivnemu komitetu — in od te sedemnajstorica priporočena pride vladi v roke, — da bi vlada

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Sedemnajsto poglavje.

(Dalje.)

Ostreje je pač nikdo ni mogel soditi, nego se je sama sodila. „Mabel, kaj je to?“, vprašala se je notranje. „Kdo se bi bolj veselil te izvolitve nego ti? Ti zadnje tri tedne skoro na nič drugega nisi mislila. To je bil smoter, po katerem so vse tvoje nade merile. Hrepenela si po tem smotru ves ta nemirni čas. Ti se gotovo kaj zelo veselili njegovega uspeha! Zakaj mu tega ne moreš mirno in in priprosto povedati? Jedino to se pri tej priliki od tebe pričakuje; gotovo bi to tudi dobro razumel.“

Zakaj ne? V resnici temu vprašanju sama ni mogla povoljno odgovoriti. Svetove rajše bila bi žrtvovala, ko bi jih bila imela, nego da bi bil Bayard podlegel. Vender jej je bilo naznanilo toli nenadno,

— toli pomenljivo! Morebiti je bolj nego drugi izpoznavala odgovornost, katero je mladi mož prevzel, in popolno premembo vsega njegovega bodočega življenja. Morebiti je tudi pomišljevala, da ta dogodek ni le zasebne, ampak tudi občne imenitnosti. Kako bi jej bilo drugako toli močno bilo srce, da celó govoriti ni mogla? Da, bila je vesela, zelo vesela, to je bilo vprašanje, o katerem se ni dalo dvojiti. A Mabel ni toli lahko kot drugi govorila o stvari toli resne imenitnosti, toli naglo ni mogla ubrzdati čutov, katere jej je toli resnoben dogodek izbudil.

Vsi so za trenotek molčali. Kar se je zaslísal gospod Vaughan, ki je z resnim glasom gospe Parcivalovi rekel: „Došli odbor nam je odvedel mladega prijatelja v najbolj zanimivem trenutku. Pri vsem tem pa to le spričuje občno resnico, da prijateljstvo se mora klicu javne dolžnosti umakniti. Tudi ne smemo mi tarnati zaradi osobne izgube, izgube, ki vam sina vodi na prizorišče, kjer bode gotovo častno nalogo igral. Gospa, prav srčno vam čestitam na česti, ki vam se je nocoj storila.“

„Svojemu sinu“, odgovorila je gospa Parcivalova, „želela nisem nikdar više časti nego one primerne vsakemu, ki svoje dolžnosti zvesto izpolnjuje.

Nova odgovornost pa je nova izkušnja značaju in bistri glavi. In kot mati se skoro strašim vašega čestitanja, dokler Bayard ne dokaže, da ste vi v resnici imeli dovolj povoda za te častitke.“

„Minulost pač močno prerokuje bodočnost“, odvrnil je gospod Vaughan; zato mi ne zamerite, da vam čestitam, ker ima mladi gospod toli trdno podlogo, da mu narod lahko zaupa, mati pa lahko svoje nade nanj stavi.“

„Tajiti nečem“, rekla je gospa Parcivalova z milim smehljanjem, dočim so se jej oči bliščeale materinega ponosa, ki ga ni lahko popolnem zakrivala, „da mi je to sedaj kot mi je bilo nekdaj na največje zadoščenje; in da Bayardu ne storim krivice, prav rada verujem, da njega nameni so čisti in nesebični in da je njega volja neukrotljiva. Prosim le Boga, naj bi bil toli moder, kolikor je srčen in vesten.“

„Kdo bi dvomil, da je spreten za vsakatero opravilo?“, mislila je Mabel, ko je opazovala obraz gospe Parcivalove ter čutila lastno srce vse ginjeno ponosa; ta gotovo ni bil manj globok ter je bil dosti ognjevitejši od onega, ki je isti trenotek starej gospe lica hipoma pordečil.

(Dalje prib.)

ne mogla reči, „kako vam čem ugoditi, saj ne vem kaj hočete.“ — To se je tudi vse zgodilo. Slovenske težnje in potrebe torej niso nove in neznane, ali resnica je in zgodovina nas uči, kako dolgi so boji, da pridejo narodi, kateri nimajo oblasti v svojih rokah, do svojih pravic in da je treba silnih naporov, da vlade store to, kar jim velevali zakoni, da vlade izvršijo zakone. — 20 let že imamo zakon, ki pravi, da so vsi narodi v Avstriji ravnopravni, — da se jim morajo prirediti šole z materinskim učnim jezikom, da morajo uradi v jeziku ljudstva poslovati. Ali gospóda, koliko je vsega tega res, kar stoji zapovedanega na papirju. Še le zadnje čase se je začelo nekoliko svitati v šoli in uradu, ali kako smo še oddaljeni od ravnopravnosti! —

Tedaj, čeravno so naše težnje in potrebe vsem znane in so bile že tolikrat ponovljene, — smo vendar sprejeli načelo, da bomo te potrebe zmiraj in pri vsaki priliki naglaševali in to storili smo posebno v budgetni debati, v katero smo stopili vsak s svojo nalogo in vsak temeljito pripravljen. Mene je po lastni želji zadela naloga govoriti pri posvetovanji o proračunu za pravosodno ministerstvo, kazati tu na neprilike, ki se gode slovenskemu ljudstvu pri sodiščih. — Kakor drugi slovenski poslanci postavil sem se tudi jaz na obče ali vseslovensko stališče, ker govoriti morda le o justičnih razmerah lastnega volilnega okraja bi ne bilo kaj primerno. V svojem govoru podal sem sliko v splošnih obrisih, kako je s slovenskim uradovanjem pri sodiščih. Ta slika seveda ni bila popolna; — če bi bil hotel podati popolno sliko, moral bi bil imeti več časa na razpolaganje, toda govoril sem v enem zadnjih dni zasedanja, ko je smel vsak o sreči govoriti, da je vzbudil pozornost zbornice. — Jedino pri koroških razmerah sem se več pomudil, ker te so tudi najbolj kričeče in za koroške Slovence silno žalostne. — Temu nasproti pa sem razmere po drugih pokrajinah le v glavnih potezih razpravljal in razmer na Primorskem se le dotikal.

Utis pa je vsakdo zadobil, kdor je moji razpravi sledil, da še nikjer nimamo razmer, katere bi zadostovale pojmu ravnopravnosti, da, da smo celo v najbolj naprednih krajih še močno, močno oddaljeni od ravnopravnosti. Kaj pa je ravnopravnost? Ali je morda to ravnopravnost, da se s Slovincem nekaj slovensko nekaj nemško piše, da se mu jeden odlok dá slovenski, drugi nemški — ali, kar se tudi godi pri sodbah nad sodišča, v obeh jezikih? — je li to morda ravnopravnost, da od dveh sosedov se z jednim razpravlja in se mu razsoja nemški, ker pri njem posreduje advokat, ki mu slovenščina mrzi, — pri drugem sosedu se pa to godi vse slovenski, ker pri njem posreduje advokat slovenski — to je nezmisel, ne pa ravnopravnost. Ravnopravnost je to, da se s Slovincem na Slovenskem ravno tako ravna, kakor z Nemcem na Nemškem in tudi na Slovenskem, da mu uradi vse pišejo, vse razsojajo slovenski, kakor Nemcu nemški. (Konec prih.)

Vseučiliški shod.

(Konec.)

Slavnostna seja

bila je v salonu čitalnične restavracije. Udeležilo se je do 50 velikošolcev. Predsedovala sta predsednika slovenskih akademskih društev „Slovenije“ in „Triglava“ gg. Kržišnik in Gestrin. Zapisnikarja bila sta gg. Pogačnik in Tomšič.

Gosp. Kržišnik predstavi vladnega zastopnika gosp. Parmo, pozdravi g. prof. Kreka in da besedo Gestrinu; kateri v daljšem govoru zagovarja svoj predlog, da se izda v velikošolskih krogih slovenski almanah. Debate so se udeležili gg. Guzelj, Kušar, Janežič, Kržišnik, kateri so bili večinoma mnenja, da bi bilo težavno dobiti dovolj duševne in gnotne podpore za to podjetje. Predlog je pal.

Gosp. Makso Pirc predlaga, ker ni dovoljeno ustanoviti Dunajskim dijakom podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, da vsi slovenski akademiki pristopijo Graški akademski podružnici; gosp. Janežič meni, da bi se akademična podružnica ustanovila s sedežem v Ljubljani. Vsprejme se Janežičev predlog in izvoli se v to odbor gg. Janežič, Bogataj, Guzel, Treiber in Žebre.

Gosp. Kušar predlaga resolucijo, da se ustanovi podporno društvo slovenskim velikošolcem s sedežem v Ljubljani. V nad pol ure trajajočem govoru kaže bedo zlasti novo na Dunaj došlih dijakov in se obrača do slovenskih rodoljubov, da uresničijo

to prepotrebno idejo. Ker je bil govor izvrstno sestavljen in bi bilo želeli, da rodoljubi izvedo položaj celotne stvari, bode g. Kušar gotovo vsem ustregel, ako ves govor priobči. Resolucija bila je z aplauzom vsprejeta.

Gosp. Bonača predlog, da se uzida spominška plošča župniku Knafflu, s katerega ustanovami kranjskim dijakom posvetnih fakultet se je že toliko inteligencije slovenske izšolalo, pade. Pomisleki kateri so se izraževali, bili so zlasti ti, da ustanov ne uživajo samo Slovenci, ampak tudi kranjski Nemci. Poleg tega se je zdelo zlasti Nekranjcem neumestno, da bi se možu, kateri je le jednemu delu Slovencev svojo gnotno podporo odkazal, od občeslovenskega dijaškega društva staval spominek, — najboljši spominek je hvaležnost vsacega, kateri jo je užival.

Gospod Kržišnik je dobro rešil nalogo: Vera in narodnost. Kazal je na zgodovinski podlagi da imamo mi pravico zahtevati v naši rimsko-katoliški veri upeljavo slovenskega bogoslužja. Navel je več sklepov cerkvenih shodov in izjav raznih papežev, kateri so nam bili dovolili slovensko bogoslužje. Pravijo, kmet neče slovenske maše. Kmet želi jedino to, da se davki znižajo. Tudi s praktičnega stališča bilo bi umestno slovensko bogoslužje. Narod naj razume svojega dušnega pastirja, kako on moli. Ministrantje za pobožno ljudstvo odgovarjajo duhovnu pri maši, a oni sami ne vedo, kaj govore. Približamo se tudi pravoslavnim bratom in bilo bi najbrže v korist tudi naši veri, ker bi slovenska inteligenca bolj držala se vere, ker ona ima narodnost in vero v jedni vrsti, največkrat pa stavi narodnost pred vero.

Tudi govor, ki je poudarjal važnost slovenskih jezikov in spoznavanje Slovanstva sploh v kulturnem, literarnem in zgodovinskem pomenu, bil je s pohvalo sprejet. Slovenski dijaki velikih šol bodo si v začetku letošnjega šolskega leta na Dunaji in v Gradci vzeli učiteljev, kateri jih bodo skupaj brezplačno ali za male svote poučevali v ruskem in češkem jeziku.

Govornik, ki je imel pokladati na srce slovenskim juristom, da naj delajo one izpite, kateri se lahko delajo v slovenščini, v maternem jeziku, žalibog ni mogel priti na shod.

Pri zadnji točki „Slučajnosti“ se je še dosti razpravljalo o dijaških razmerah, na kar je g. Gestrin zaključil sejo.

Banket.

Ob 2. uri popoldne bil je banket v steklenem salonu „Pri zvezdi“. Gospod Ferlinc je kot izvrsten gostilničar na glas. Pogoščeval je nedavno brate Čehe tako izborna, da so bili polni hvale o njegovi gostilni, in kdor je bil pri banketu velikošolcev, bode z veseljem pritrjeval, da je ta hvala opravičena, kajti vse bilo je jako dobro in fino prirejeno. Kakor pri vseh banketih, bilo je tudi na tem mnogo napitnic, katerih vsebine zaradi obširnosti ne moremo priobčiti, zato naj se čitatelji zadovolje, da samo to povemo, kdo je napival in komu. Napitnice vršile so se tako: Med. drd. Marolt, predsednik velikošolskemu shodu, napil je prospehu in bodočnosti Slovanstva. (Pevci zapojó: Hej Slovani!). „Sloveniji“ predsednik Kržišnik vsem častnim članom „Slovenije“ in „Triglava“, zlasti pa dr. Vošnjaku in dr. Kreku. (Pevci zapojó: Gaudeamus igitur!) Dr. Vošnjak, pripovedujoč mnogo zanimivih podatkov iz „Slovenije“ zgodovine, napil je „Sloveniji“, naj cvete in raste! (Poje se: Živio, živio!) Dr. Krek, katerega je velikošolska mladina kot svojega podpiratelja posebno odlikovala, govoril je o krasoti slovenske narodne pesni — in naposled napil na korist vzajemnosti slovenske. (Poje se: Jaz sem Slovan!) Triglavu predsednik Gestrin državnemu poslancu dr. Ferjančiču in bodočemu državnemu poslancu dr. Tavčarju. (Poje se: Mnoga leta sretni bili) Med. drd. Dereani napil je damam, ki so počastile shod. (Burni živioklici. Poje se: „Venček na glavi se.“) Gospa Tavčarjeva, zahvaljujoč se na tej napitnici, izraža željo, da bi vsak gg. velikošolcev izbral si Slovenko za soprogo. (Frenetični živioklici.) Prof. Podgoršek napil je vzajemnosti jugoslovanski na literarnem in kulturnem polji. (Pevci pojo: „Slovenec sem.“) Abiturijent Debevec častnikarstvu slovenskemu, dr. Ferjančič slovenski velikošolski mladini, katera naj pri vsaki priliki deluje za narodno stvar. (Poje se: Naj čuje zemlja in nebo.) Dr. Ivan Tavčar v daljšem govoru slovenski in slovanski troboj-

nici. (Poje se: „Bratje bodimo veseli.“) Urednik Železnikar sotrudnikom in pospeševalcem častnikarstva. (Poje se: „Narodna.“) Velikošolec Schweitzer napil je „starim hišam“. (Poje se: „Narodna.“), Kržišnik „Triglavanom“. (Poje se: Bratci veseli vsi!), velikošolec Gestrin ljubezen mej „Triglavo“ in Slovenijo, inženjer Duffé v češkem in slovenskem jeziku: Lepši bodočnosti, Vaši in naši! (Poje se: Kje dom je moj?) Ko so pevci odpeli še bolgarsko koračnico „Šumi Marica“, bil je banket končan, trajajoč tri ure. O banketu sme se reči, da je bil v vseh delih izredno dobro prirejen in da se ga bodo velikošolci, kakor tudi vse „stare hiše“, ki so se ga udeležili, z velikim veseljem spominjali.

Prosta zabava v čitalnici

privabila je toli občinstva, da ni bilo mogoče vsem dobiti primernih prostorov. Predsednik odbora g. Marolt opravičil se je slavnemu občinstvu, da ni nobene godbe. Vojaška je odpovedala svoje sodelovanje, ldriska ni bila dosegljiva, a druge ni se hotelo vzeti, ker nobena ne uživa posebno dobrega glasu. Pozdravil je tudi župana g. Grassellija, kateri je, kažoč na prejšnje dijaške shode v Ljubljani, z veseljem konstatoval, da se je shod dobro obnesel in nazdravil slovenski akademski mladeži, Čitalniški pevci so izvrstno peli, zlasti kvartet gg. Štefančič, Štamcar, Pucihar in Nolli izzivali so veliko pohvale. Dijaki pa so s svojim neusahljivim humorjem skrbeli, da so občinstvo pri dobri volji vzdrževali.

V nedeljo bila je „malica“ na Kozlerjevem vrtu. Ob 1/12 uri odpeljali so se na Bled.

Slavnost Trstenjakova.

(Dalje.)

Št. Pavel v Savinjski dolini. — Našemu slavnemu etnografu, neutrudljivemu zgodovinarju, slovenskemu šafariku kličemo: Še mnoga leta v napredek slavistike in korist slovenskega naroda! Franc Škrjanc, Matija Škrjanc, Vidič, Oblak.

Ljubljana. — Slava Vam, ki delujete za naš mili dom in rod, Bog pomodi naprej! Bog živi vse Vaše čestilce! Vinko Čamernik.

Ponikva. — Velezaslužnega in velespoštovanega učenjaka in bivšega Ponikviškega župnika se hvaležno spominjata ter mu presrečno čestitata Grabler, Jezovik.

Dunaj. — Ves dan sem pri Vas, v duhu ud naukušene slovenske trume in vsak hipec Vas moje srce proslavlja in pozdravlja. Majaron.

Trst. — Slavnemu učenjaku, pesniku, učitelju in buditelju našega naroda, dičnemu Davorinu Trstenjaku, kliče o petdesetletnici njegovega delovanja: Mnoga leta! „Tržaški Sokol“.

Trst. — Rodoljubi in književniki prigodom njegove petdesetletnice neumornega rada najsrdačniji „živio!“ kliče uredništvo „Naše Sloge“.

Trst. — Veteranu slovenskih pisateljev želi še mnogo let krepkega zdravlja v prosep naše književnosti za delavsko podporno društvo: Mandić.

Trst. — O priliki Vaše literarne petdesetletnice čestita in kliče Vam: Na mnoga leta! uredništvo „Edinosti“.

Št. Jurij ob južni železnici. — K današnji slavnosti Vam iskreno čestitajo ter kličejo: Bog Vas ohrani narodu na blaginjo in v slavo še mnoga leta! Jarc, Praunseis, Vošnjak.

Ljubljana. — V Št. Gothardu pri Zagorji na instalaciji župnika Vrhovnika zbrani gostje kličejo dičnemu Trstenjaku stoterni: Na zdar!

Belgrad. — Ustajnemu nesebičnemu delovanju je vedno gotovo priznanje narodovo, tega dokaz bodi Vam današnji dan. Bog Vas živi še mnogaja leta na slavo in ponos slovanstva!

Ivan Hribar, Janko Kavčič.

Vupret. — Slava starinoslovcu in zgodovinarju, preč. in veleučenemu g. Davorinu, diki Slovencev. Za podružnico sv. Cirila in Metoda: Kocuvan.

Gradec. — Svetlo zvezdo na slovenstva obnebbi najsrčneje pozdravlja, globoko se jej klanjajoč akademsko društvo „Triglav“.

Slovenska Bistrica. — Prečastitemu gospodu in imenitnemu narodnemu pisatelju Davorinu Trstenjaku kliče v imenu benečanskih Slovencev: Slava! Mnogaja leta! Novak.

Ljutomer. — Večna slava starosti slovenskih pisateljev! Ljutomerska čitalnica.

Slovenska Bistrica. — V najprijetnejšem spominu kot nekdanji Vaš dijak kličem danes: Slava! Ludvik Kresnik.

Bechin. — Svojemu bivšemu učitelju in nemornemu slovenskemu pisatelju čestita in kliče: Slava! Mnoga leta! Želenik.

Slatina. — Slava velezaslužnemu pisatelju, zgodovinarju in starinoslovcu! Živel naš starosta in njegovi čestilci! Hudovernik, dr. Pajek, dr. Sket.

Ljutomer. — Slovenci murskega polja pošiljajo svojemu sorodniku, odličnemu učenjaku in velikemu sinu Slovenije najiskrenejši pozdrav. Ivan Kukovec.

Ljubljana. — Iznenada žal! zadržan prisostvovati današnji slavnosti, pošiljam najsrčnejši pozdrav čestitemu jubilarju, želač, da ga Bog obrani še mnogo let. Župan Grasselli.

Novomesto. — Žal mi je, da nesem mogel priti, Bog Vas živi še mnogo let, ljuba in mila Vam ista! Dr. Glanč.

Novomesto. — V slavo slovenskega naroda obrani Te, Bog, še mnogo let!

Novomeška čitalnica in pevsko društvo.

Karlovac. — Vam, ponosu slovenske brade, želi kripeki dugotrajni život dr. Banjavčić.

Vrhnika. — Najprisrčnejša voščila Slovanu učenjaku, slava njegovim čestilcem!

Čitalnica na Vrhniki.

Dunaj. — Dunajska slovensko-hrvatska mladež kliče Ti, vrli starina, dični zastopnik jedinstva slovensko-hrvatskega, ki si oral ledino, ko je še naš narod spal, živel še mnogo let!

Bilc, Brlic, Bleiweis Trsteniški, Fajfar, Florčić, Geiger, Majer, Podnemšek, Skorčič, Zupanc.
(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. septembra.

Državni zbor se snide še le koncem oktobra, kakor se poroča poljskim listom z Dunaja. Po družih poročilih snide se pa že koncem tega meseca.

Vsi češki listi bavijo se z državnozbornsko volitvijo v Praškem Starem mestu. Staročehi so se nadejali, da bodo zmagali s svojim kandidatom, ker v tem okraji je dobil mladočeški kandidat pred dvema letoma samo 146 glasov. Letos se je pa pokazalo, da so Staročehi zgubili močno svoje zaupanje. Mladočeški kandidat je pri volitvi v petek dobil 820 glasov, staročehski pa samo 768. Staročehski listi mislijo, da je temu uzrok postopanje ministra Gautscha. Narod je zgubil zaupanje do vlade. V soboto so bile v nemških kmetskih občinah na Češkem dopolnilne volitve za deželni zbor. Voljeni so v vseh volilnih okrajih razen hebskega kandidata nemškega centralnega odbora. V hebskem volilnem okraji je pa voljen posestnik Walter, o katerem se ne ve, če pojde v zbor, ali pa bode tiral z drugimi nemškimi poslanci abstinentno politiko. V enem okraji je gospodarska stranka ostala samo za 9 glasov v manjšini, pa tudi v nekaterih družih volilnih okrajih dobila je precej glasov.

V hrvatskem saboru interpeloval je vlado poslanec Vrbanić zaradi samovoljnega postopanja uradnikov. V vasi Andrejevci so zaprli o volitvah nekega trgovca in dve drugi osobi. Po 24 urnem zaporu brez vode poslali se trgovca v največji vročini uklenjenega v Vinkovce, kjer so ga zaprli. Še le četrtri dan je bil zaslisan zaradi volilnih agitacij. Če tudi ga je sodišče oprostilo, vendar so ga obdržali še jeden teden v zaporu. Druga dva so brez zaslišanja izpustili.

Ogerska vlada je izdala zopet jedno naredbo, katera ruši pravice nemadžarskih narodnostij. Naslovi na vseh uradnih pismih, katera so poštne prosta, morajo biti odslej mađarski. Prometno ministerstvo je to zaukazalo. Pomenljivo je, da se ukaz ministerstva ne opira na noben zakon, ker neso mogli najti nobenega zakona, s katerim bi ga utemeljili.

Vnanje države.

Poročila raznih listov, da bode novi bolgarski knez v kratkem šel na potovanje po Evropi ali po notranji Bolgariji, so izmišljene. Varnost po Bolgariji je jako majhna. Plizu Plevne so roparji napali nekega Francoza in mu vzeli 800 frankov. Policija, ki ima dosti dela s političnimi zadevami, se pa za ropanja dosti ne briga. Zastopniku dotične države seveda oblastva zagotové, da bodo vse storila, da se kaznujejo zlodejci, če je bil napaden tujec. S tem je pa tudi vse storjeno. Za zasledovanje roparjev se pa potem še menijo ne. — Dobrodelno žensko društvo v Plovdivu je izvolilo knežev mater princezino Klementino častno predsednico. Princezinja naznanila je brzojavno, da prevzame častno mesto. Sedaj se agituje po družih mestih, da bi se napravile jednake ovacije knezu.

Nemčija je spravila Turčijo v zadrego s svojim odgovorom na njeno prošnjo, da bi posredovala mej velelastmi zastran ruskega predloga. Turški državniki so se nadejali, da bode Nemčija vsako posredovanje odbila, ker se ni nadejati uspeha. Bismarck je pa odgovoril, da je pripravljen posredovati, ako Turčija ruski predlog vsprejme za svojega. Porta je predlog naznanila Nemčiji, pa se sama ni izrekla niti zanj, niti proti njemu. Mislija je, da se na ta način ne bode zamerila nobenej velelasti in bode vso odgovornost zvrnila na Nemčijo, katerej je vso stvar tako rekoč izročila v razsodbo. Bismarck je pa s svojim odgovorom sedaj prisilil Turčijo, da mora pokazati svojo barvo. Če je za Rusijo, bode predlagala sedaj velelastim, da se odpošlje v Sofijo ruski komisar; če pa tega ne bode predlagala, bodo v Peterburgu vedeli, da Turčija Rusiji ni naklonjena.

Ker se bolgarski prefekt v Ruščuku ni hotel zmeniti za zahteve francoskega konzula, ki se tičejo varstva francoskih podložnikov, dobil je konzul dovoljenje, da sme iti za nedoločen čas na dopust. Zaradi anarhije, ki vlada v Ruščuku, konzul ni bil več varen lastnega življenja.

V sredo imela je komisija za revizijo srbske ustave prvo sejo. Ristić je nagovoril člane komisije, poudarjajoč potrebo, da se premeni ustava v duhu novega časa.

Črnogorsko-turška meja še ne bode tako hitro uravnana. Res se je dotična komisija sporazumela o uravnavi meje, toda Albanci stanujoči v okrajih, ki bi se imeli odstopiti Črnigori, hočejo se upreti z orožjem. Kakor se sodi, neka tuja vlast agituje mej Albanci proti Črnejgori. Pa tudi turška oblastva šuntajo narod, ker ne marajo nič zemlje odstopiti Črnogorcem.

Rusko naučno ministerstvo je tudi jako povišalo šolnino na srednjih šolah, tako da ubožnejši učenci ne morejo obiskovati več srednjih šol. To pa vlada opravičuje s tem, da revni dijaki, če ne morejo takoj dobiti služeb, postanejo nihilisti.

S shodom zastopnikov francoskih občin bode težko kaj. Mnogo občin je že odklonilo po vabilo, še več jih pa ne da nobenega odgovora. Pariški mestni zbor se je zanašal, da se bodo zlasti zastopniki velicih mest mnogobrojno udeležili kongresa. Sedaj se je pokazalo, da se je motil. Lyonski mestni zastop je povabil odklonil, zastop drugih velicih mest se pa o tem povabilu posvetovati nečejo. Radikalci so že zategadel jako poparjeni.

Španska kraljica obiskala je poslednji čas več krajev severne Španje in bila je povsod nadušeno vsprejeta. V teh krajih je bilo dosedaj največ privrženecv don Karlosa. Sedaj se pa vidi, da so se simpatije za don Karlosa že povsod močno pomanjšale in se je uarod sprijaznil s sedanjim stanjem.

V angleške spodnji zbornici naznanil je državni podtajnik, da so vojaki afganskega emira okrožili malobrojne privrženecv Eyuba hana, kateremu se je posrečilo z majhnim svojim spremstvom ubežati nazaj v Perzijo. Perzijski šah je ukazal hana zasledovati in ujeti.

Dopisi.

Iz Tolmina 9. septembra. [Izv. dop.] Tolminska čitalnica imela je praznovati petindvajsetletnico svojega obstanka. Delale so se že obširne priprave, toda zapreke, ki so se stavile povsod narodnemu podjetju, primorale so odbor, da je veselo — imela se je vršiti sijajno — za sedaj odložil. Zato je bila 4. t. m. navadna „beseda“. Zanimanje občinstva za veselico bilo je vsestransko, ker so imele nastopiti tri nove moči na našem odru, namreč gospodičini Mimi in Ilija Ivančič ter gospod V. Ravnikar. Igra „Kdor se poslednji smeje, se naj bolji smeje“, igrala se je po vsem izbornu. Gospa Podgorska (M. I.) bila je prava dama visocih krogov, kakeršne opazujemo po modernih kopeljih, igrala je odločno in natančno brez hib, koje imajo diletanti prvič nastopivši. Njena sobarica Henrieta (I. I. vzbudila je s svojimi najvini opazkami večkrat splošno veselost. Sicer je človeku težko biti nepristranskemu, ako piše o take lepih in ljubeznivih gospicah. Da je g. Ravnikar svoj del častno rešil, je pač naravno, ker je že izurjen igralec. Uloga barona Trnovskega je bila njegovi vitki postavi in elegantnemu kretanju popolnoma prikladna. Sploh ga poznate že iz predstavnih dramatičnega društva. Cela igra priborila si je burno ploskanje in odobravanje občinstva. — Jednako dobro je bilo petje pod izvrstnim vodstvom preč. g. Čargo-ta. Samo pri mešanem zboru „Nazaj v planinski raj“ želeli bi bilo natančnejše intonacije in manj prisiljenosti pri pevkijah.

Po veselici bil je ples. Opaziti moram, da se je c. kr. gospoda odstranila. Zakaj? Kdo ve najskrivnejše nagibe teh visocih gospodov. Še jedno! Znano je, da se v Tolminu na vse pretege nemškutari: Slovenski narodnjaki (recte nazadnjaki), slovenske gospe, gospodične, sploh vse, kar je kje par

šol videlo, govori ti jedino zveličavni jezik. To je gotovo jako žalostno. Da se pa celo v čitalnici iz slovenskih ust sliši nemščina, — dovolite, to pa vendar presega že vse meje. Zakaj so čitalnice? Morda, da gojimo tuje jezike, jezike narodov, ki nas sovražijo? Da bi vendar končala jedenkrat ta žalostna razvada izvirajoča iz preplitvega zanimanja za narodno stvar, in naj bi bila čitalnica ozbiljno ognjišče, kjer bi se ogrevali za naš jezik, za naš narod.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je po toči poškodovanim posestnikom v Trebnjem in Starem Logu po 500 gld., vkupe 1000 gld.

— (Gosp. grof Harrach,) znani češki rodoljub in blagosrčni mecén slovanskih zavodov, biva danes v Ljubljani. Ogledal si je mej drugim tudi našo čitalnico.

— (Gospod dr. Ferjančič) sklical je v 8. dan t. m. svoje volilce v Čérknico, kjer jim je poročal o svojem delovanju v državnem zboru. Jako mnogobrojno zbrani volilci so svojega poslanca izvestje vsprejeli z naidušenimi živio-klici in mu izrekli jednoglasno zaupanje. Pri shodu bil je prisoten tudi okrajni glavar g. dr. Rus. Gosp. dr. Ferjančiča izvrstni govor nahaja se na drugem mestu in opozarjamo svoje čitatelje nanj.

— (Dvojno petindvajsetletnico) praznuje danes g. Eduard Globočnik, okrajni zdravnik v Cerkljah pri Kranji, to je petindvajsetletnico kot zdravnik in svojo srebrno poroko. Čestitamo!

— (Mestna občina Kranj) dajala je doseslej za gimnazijo Kranjsko 1000 gold. na leto, ker je minister Gauč sklenil, da se ima gimnazija Kranjska opustiti in ker se jej odvzame že letos prvi razred, je mestni zastop Kranjski sklenil, da tega doneska ne bode več plačeval, torej tudi onih 750 gold. ne, ki spadajo na še ostale tri razrede. Mestni zastop Kranjski ravnal je s tem popolnem pravilno, kajti zavezan je plačevati 1000 gld., le za popolno gimnazijo, ne pa za tako, katero je Gauč že amputiral.

— (Gimnazija v Trstu.) Naučno ministerstvo namerava nemške paralelne razrede italijanske velike gimnazije v Trstu spremeniti v samostojno nemško veliko gimnazijo.

— (Na c. kr. gimnaziji v Rudolfovem) vsprejemali se bodo učenci v prvi razred dne 15. septembra od 8. do 12. ure, v ostale druge razrede pa dne 16., eventualno tudi 17. septembra.

— (Obravnava proti dr. D. Starčeviću) se je preteklo soboto po govorih državnega pravdnika in zagovornikov dr. Franka in dr. Ivandije zaključila. Oba zagovornika sta izvrstno, posebno pa je dr. Frank v jako obsirnem govoru in z redko prepričevalnostjo zagovarjal dr. Starčevića in po našem mnenju uničil vse točke obtožbe. Sodba proglasila se bode jutri.

— (Narodna čitalnica v Škofjiloki) praznovala je včeraj svojo petindvajsetletnico, h kateri so prišla naslednja društva: „Sokol“ iz Ljubljane z zastavo; društvo „Slavec“ z zastavo; Čitalnica Kranjska z zastavo; jako dobro izvežbani godbeni oktet pevskega društva „Lira“ iz Kamnika; Bralna društva iz Kranja, iz Selc in s Trate, poleg teh pa mnogo rodoljubov iz Kranja in sosednih krajev, največ pa iz Ljubljane, namreč blizu 100. Slavnost bila je jako lepa. Zjutraj sv. maša v sv. Jakoba farni cerkvi, pri kateri je vilo pel čitalniški zbor, opoldne improvizovan banket v Čitalnici. (Napivali so: dež. poslanec Mohor cesarju, dalje dr. Šavnik, Šubic, župan V. Sušnik, Bogataj, E. Lah), popoldne pa prosta zabava na Štemarjih, pri kateri sta si stekla veliko pohvale na ploskanja društvo „Slavec“ s svojim sl. solistom Medenom in pa oktet Kamn. „Lire“, ki nas je s tem oktetom prijetno presenetila. Zvečer bila je veselica v Čitalnici. Omenjati treba pred vsem govora gospodičine Mohorjeve, meglenih podob in jako vrlo igrane veseloigre „Županova Micka“. Ker je bila dvorana prenatlačena in ni bilo moči vztrajati v gneči, bi nam bilo jako ustrezno, ko bi kdo o tej igri podrobneje izveščal. Petindvajsetletnica pokazala je sijajno, koliko je uplivala Čitalnica, kolike so zasluge njenih ustanoviteljev in kolika je zavednost in vzajemnost mej sosednimi gorenjskimi mesti in kraji.

— (Draga voda.) Piše se nam iz Postojine: Pri tukajšnjih manevrih so vojaki deloma veliko

trpeli zaradi pomanjkanja vode. Kras itak že nema veliko vodnjakov in studencev, a letošnja suša posušila je še večino teh in voda se je morala od daleč dovažati, kar je prouzročilo mnogo stroškov. Prijatelj mi je pravil, da je samo za 6 brambovskih batalijonov dovažanje vode stalo 56 gold. na dan. Če človek pomisli, da taka od daleč pripeljana voda pač nema prave svežosti, mora pač pomilovati ubogo vojaštvo.

— (Koroška deželna vlada) je bila opozorila deželni odbor na razne nedostatke, ki se tičejo javnega zdravstva. Predlagala je več nasvetov, kako bi se ti nedostatki odpravili. Koroški deželni odbor je odgovoril, da rad verjame, da bi se pospešilo javno zdravstvo s tem, da bi okrajni zdravniki večkrat potovali po občinah in ogledovali zdravstveno stanje, za kar bi se jim morala povišati plača in določiti pokojnina, toda pomisliti treba, da občine so že sedaj z davščinami preobložene, in bi ne mogle zmagovati več novih bremen. Sicer pa zagotavlja deželni odbor, da bode po svojih močeh pospeševal javno zdravstvo, kolikor bode moči pri sedanjem gospodarskem stanju dežele.

— (Na Savi) 10. septembra 1887. Prošlo sredo lovili smo v gorah. Popoldne je bilo, okoli tretje ure, ko dospemo Pod bukove. Utrujeni zleknili smo se pod senčnatim drevjem, sušili si prepotene srajce in pili poštenega doljenca polič. Na sv. Gori oglasili so se tedaj zvonovi, oznanjujoč praznik blaženih Device, a ob njihovem pritrkavanju gromeli so streli, da je velečastno odmevalo po dolini in topilo ti čute. — Časa mi je preostajalo; popustivši tovariše, krenem jo gori k prijatelju — župniku. Dobil sem ga pri žalostnem poslu, — delil je baš 16letnemu kmetskemu fantu Andreju Jančiču zakrament poslednjega olja. Neizkušenega dečka gnalo je na sv. Goro. — Ondu se je streljalok prazniku, a tudi on palil bi bil rad. Nepredvidni „arterleristi“ dovolijo mu, da sme nabiti topič. Nasuje vanj prahu in peska, ter kamenja, a hoteč nabiti ga, se mu vname in ves strel bukne mu v glavo. Na levej roci je neznatno, a tem huje na pravi ranjen. Ali obraz, obraz! Levo oko mu je izbito in najbrže bode izgubil tudi desno. In glava! To je revež! Ko sem krvavega siromaka izpiral, ter preiskaval, je jokal, da se je vsacemu v srce smilil. Proti večeru spravili smo ga v dolino k materi, ki biva v Kostrevnici. Ne dajate vsacema pobalinu prahu v roko; — „pulfer“ znašel je sam vrag.

— (Za Rajčev spomenik.) Piše se nam s Ptuja v 9. dan septembra: g. dr. Lovro Požar v Ljubljani poslal je za B. Rajčev nagrobni spomenik danes štiri in štirideset gld., katere so darovali sledeči gospodje: prof. Maks Pleteršnik 2 gld.; prof. Matej Vodusek 1 gld.; prof. Josip Marn 1 gld.; prof. Toma Zupan 2 gld.; prof. Lederhas 1 gld.; prof. Ivan Vavrič 2 gld.; prof. Jos. Pichler 1 gld.; prof. dr. Iv. Svetina 2 gld.; prof. Lovro Požar 15 gld.; Luka Robič, deželni poslanec 1 gld.; prof. Al. Tavčar 1 gld.; dr. Tavčar, odvetnik, 5 gld.; dr. Jos. Vošnjak, deželni poslanec 5 gld.; Jarnej Zupanec, c. kr. notar 5 gld. Vsem gospodom darovateljem in gosp. nabiratelju izreka iskreno zahvalo za začasni odbor dr. Jurtela.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Töke Terebes 12. septembra. K dvorskemu obedu pripeli so si ruske rede vsi gostje, ki je imajo, ruski vojaški ataše prišel je v veliki gali. Mej obedom napil je cesar povodom carjevega imendne zdravico na carjevo zdravje, na kar je vojaška godba zasvirala rusko himno.

Sofija 12. septembra. Vsled zadnjega shoda pri Karavelovu združili so se Karavelovci in Cankovci.

Pariz 12. septembra. „Journal des Debats“ ima vest iz Bukurešta, da so Radoslavova zaradi veleizdaje zaprli, poleg njega pa še več bolgarskih častnikov. Povod je nekda vojaška zarota.

Dublin 12. septembra. O. Briena so v Kingstownu zaprli.

Bilbao 12. septembra. Kraljico so na potovanji v Bilbao naudušeno pozdravljali.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodcu in nerednem iztrebljenji, zadobe zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne poti zettji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom 11 (19—3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—126)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani dne 10. septembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 22	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	3 25	Jajce, jedno,	— 2
Oves,	2 60	Mleko, liter,	8
Ajda,	3 74	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 06	Telečje	— 50
Koruza,	4 55	Svinjsko	— 60
Krompir,	2 41	Koštrunovo	— 36
Leča,	12	Pišanec	— 40
Grah,	13	Golob	— 20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo,	— 66	Slama,	1 60
Mast,	— 60	Drva trda, 4 metr.	6 30
Špeh frišen,	— 60	„ mehka, „	4 10

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. sept.	7. zjutraj	737.34 mm.	16.0° C	sl. svz.	obl.	1.70 mm.
	2. pop.	737.36 mm.	16.8° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736.48 mm.	15.4° C	sl. vzh.	obl.	
11. sept.	7. zjutraj	735.80 mm.	14.8° C	sl. sev.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	733.96 mm.	20.2° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	733.55 mm.	14.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 16.1° in 16.4°, za 1.3° in 1.8° nad normalom

Dunajska borza

dne 12. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.25	gld. 81.35
Srebrna renta	82.70	82.75
Zlata renta	112.75	112.75
5% marčna renta	96.40	96.40
Akcije narodne banke	888.—	884.—
Kreditne akcije	283.30	283.40
London	126.05	125.95
Srebro	—	—
Napol.	9.95 1/2	9.95
C. kr. cekini	5.92	5.91
Nemške marke	61.52 1/2	61.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 130	gld. 20 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Ogerska zlata renta 4%	100	75
Ogerska papirna renta 5%	87	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	178
Kreditne srečke	10	20
Rudolfove srečke	120	113
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	229	50

Št. 328 m. š. sv.

(629—3)

Pričetek šol

v mestnih ljudskih šolah Ljubljanskih, namreč:

V I. in II. mestni deški ljudski šoli, v mestni nemški deški ljudski šoli, v mestni dekliški ljudski šoli, v nunski dekliški ljudski šoli, potem v mestni nemški dekliški ljudski šoli prične se šolsko leto v 16. dan septembra 1887.

Upisovanje se bode vršilo v 13., 14. in 15. dan septembra, in sicer za I. mestno deško ljudsko šolo v licealnem poslopji, za II. mestno deško ljudsko šolo v šolskem poslopji na Cojzovi cesti, za mestno nemško deško ljudsko šolo v tako imenovani stari stražnici, za mestno dekliško ljudsko šolo v redutnem poslopji, za nunsko dekliško ljudsko šolo v nunskem samostanu in za mestno nemško dekliško ljudsko šolo v Mahrovi hiši na cesarja Jožefa trgu, pri tleh na levo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

v 2. dan septembra 1887.

Prvosodnik: Grasselli.

Stanovanje

s tremi sobami, kuhinjo, kletjo in drvarnico, odda se v najem o sv. Mihaela na Sv. Petra cesti št. 38, I. nadstropje, pod mitnico Sv. Petra.

Andrej Toškan.
mesar.

(651—1)

Dva prvošolca

vsprejmeta se v stanovanje s srednjo hrano, kjer se tudi dobi za primeren honorar inštruktor. — Natančneje pri potreščeku Gregorji Jesenko št. 27. (630—4)

Pouk

v angleščini, francoščini in privaten pouk v predmetih ljudske šole.

Ana Bold,

Sv. Petra cesta št. 27.

(640—2)

Gostilna v najem.

Gostilna v Litiji, prav blizu kolodvora, obstoječa iz 3 gostilnih sob, 1 kuhinje, 2 kleti, 2 sob za prenočevanje tujcev in 2 sob za stanovanje krčmarja, kakor tudi ledenice in mesnice, se da na 1 ali več let v najem ali se pa hla proda.

Sobe so razen steklene, porcelanaste in kuhinjske posode popolnem s pohištvom preskrbljene.

Natančneje poizve se pri Antonu Koprivnikarju v Litiji št. 3. (642—2)

Št. 13.817.

(632—3)

Razglas.

V zmislu §. 6 zakona z dne 23. maja 1873 (drž. zak. št. 121) se naznanja, da bo prvotni imenik porotnikov za 1888. leto od 10. do 18. t. m. v magistratnem ekspeditu izpolnjen, da ga vsakdo lahko pregleda in svoje ugovore naznani.

Porotniškega posla so po §. 4 omenjene postavbe oproščeni:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsega;

2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;

3. osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;

4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto;

5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobji kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 1. dan septembra 1887.

Br. 2258.

(639—2)

Oglas dražbe.

Za 800 kub. metarah gradbenega materiala bukovine iz Kastavske šume „Lisine“, osobito dobra za tanke piljenice.

Izvoz posve prikladan za željezniške postaje Matulje-Jurdani.

Pismene oferte (najmanje za 300 kub. mtr.) na bilježi od 50 nov. sa 5% cene, koju se misli ponuditi, primaju se do 22. septembra o. g.

Poblize upute daje podpisano

glavarstvo občine Kastav,

dne 6. septembra 1887.

Glavar:

Šumarski upravitelj:

Munič.

Donadini.

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofelnaste, krvljene, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (615—3)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

■ Razpošilja se vsak dan po pošti. ■

Tovarna za kostne pridelke in lim

Luckmann-a & Bamberg-a

v Ljubljani

priporoča svoja zelo uspešno učinkujoča

umetna gnojiva, kostne

moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.